

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [24th January 1970]

சிறு குற்றங்கள் நிகழ்ந்திருக்கலாம், அவற்றைப் பெரிதுபடுத்தப் பார்க்கிறார்கள் என்ற வகையிலே அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். மற்ற அங்கத்தினர்களும் கூறினார்கள். அந்த நோக்கத்தோடு யாரும் இதைப் பேசவில்லை. வருவித்துக் கொண்டு இத்தகைய கருத்தோடு பேசுகிறார்கள் என்று தங்களுடைய மனதிலே பாரத்தை சுமத்துகிறார்கள். 18 கோடி ரூபாய் அளவிலே இருக்கிற வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் மகத் தானவைதான். பெரிய சாதனையாக. சில மாதங்களிலே 18 கோடி ரூபாய் செலவழிப்பது என்பது, திட்டமிட்டுச் செய்வது என்பது ரொம்ப நல்ல பணி, வரவேற்கத்தக்க பணி. 18 கோடி ரூபாய் அளவிலே செய்யக் கூடிய துயர் துடைப்புப் பணிகள் மூலமாக துயர் எவ்வளவு துடைக்கப் பட்டிருக்க வேண்டுமோ, யாருடைய துயரங்கள் தணிந்து இருக்க வேண்டுமோ, யாருக்குப் பலன் கிட்டியிருக்க வேண்டுமோ, அது கிட்டும் வகையிலே இல்லை. நேரடியாக அதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தையோ அரகாங்கத்தையோ குறைகூறவில்லை. நடத்திய இடங்களிலே ஏற்பட்ட குறைகளைத் தான் சொல்லுகிறோம். எவ்வளவு பெரிய பணிகள் நடந்திருக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுக்கவில்லை. அப்பணிகள் மகத் தானவை என்பதையும் மறுக்க முடியாது.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member should not make a second speech.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : ஆகையால் நாங்கள் எந்த நோக்கத்தோடு சொன்னோம் என்றால் இன்னும் மகத்தான பலன்கள் ஏற்பட்டு இருக்க வேண்டுமே அதை ஏற்படவிடாமல் அவசரமாக சமுதாயத்திற்கு விரோதமாக இந்த சந்தர்ப்பங்களில் சுரண்டக்கூடியவர்கள் உள்ளே பல விதங்களிலும் நுழைந்து பலன்களை குறைத்துவிட்டார்களே என்ற ஆத்திரத்திலே கவலையோடு சொன்னோம். நல்ல நோக்கத் தொன்மோம் என்பதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

V. DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS.

MR. CHAIRMAN : We will resume the discussion on the Governor's Address. The hon. Member Thiru C. V. Rajagopal will briefly wind up his speech. Then the hon. Member Thiru G. Vasantha Pai may move his amendment and speak. After him, we have a dozen speakers to participate in the debate. To-day, we are having the Commonwealth Parliamentary Branch meeting at 6-45 p.m. and a Member of British Parliament is going to address the Members. It is, therefore, proposed to adjourn the House at 6-30 p.m. Between then and now we have only 50 minutes. So, I hope hon. Members will make brief speeches and accommodate themselves and the House. Now I request the hon. Member Thiru C. V. Rajagopal to continue his speech.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் எனக்கு வாய்ப்பு தரப்பட்டது. இன்றும் வாய்ப்பு தந்ததற்கு என்னுடைய நன்றி. மாண்புமிகு நண்பர் திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் ஏற்கனவே ஒரு மெமோராண்டத்தை மாண்புமிகு காலஞ் சென்ற என்னுடைய அருமை அண்ணா அவர்களிடத்தில் கொடுத்தார்கள். கொடுத்தவுடனே பிற்பட்ட வகுப்பினருக்குக் கொஞ்சம் ஆறுதல் தேவை, தாங்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அண்ணாவிடம் கொடுத்தார்கள். அப்போது பார்த்துவிட்டு ஒன்றும் பதில் சொல்லவில்லை. திருப்பி அனுப்பிவிட்டு, மெமோராண்டத்தைப் படித்துவிட்டு, "அந்த மேல்சபை உறுப்பினர் கேட்டது நியாயமான கோரிக்கையாகத் தான் இருக்கிறது, அதில் தவறு இல்லை. ஆனால் நாங்கள் படிக்காத காரணத்தாலோ அல்லது வேறு வேலையினாலோ கவனிக்கவில்லை. அந்த மெமோராண்டத்தில் காட்டியிருக்கிற காரணங்கள் அனைத்தும் சரியாக இருக்கின்றன. ஆகவே அதற்கு வேண்டிய வகை செய்ய வேண்டும்" என்பதை அண்ணா அவர்கள் நுங்கம் பாக்கத்தில் சொன்னதை இந்த அவையில் இப்போதுள்ள மாண்புமிகு முதல

24th January 1970] [திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

மைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். நான் பேசவேண்டியதை எல்லாம் எனக்கு முன்னால் இந்த அவையில் உள்ள நண்பர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். இப்போது ஏழைகள் முதல் பணக்காரர் வரை அனைவரும் சாப்பிடுகிற அரிசி இருக்கிறதே, அதற்கு இருந்த தடையை இந்த அரசாங்கம் நீக்கிவிட்டது. இந்த செயலுக்காக எவ்வளவோ இடங்களிலிருந்து பாராட்டுகள் வந்திருக்கின்றன. அது உண்மையாகவே துணிச்சலான செயல். சாதாரணமான செயல் அல்ல. என்னைப் போன்ற வயது முதிர்ந்தவர்கள் யோசிப்பார்கள். மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் வயது கொஞ்சமானவர் என்ற காரணத்தால் துணிந்து செய்தார்கள். இதை நிறைய பேர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ள பெரியவர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். திரு. ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் கூட பாராட்டியிருக்கிறார். அரசியலை ஒதுக்கித் தள்ளியிருக்கிற திரு. ஈ. வே. ராமசாமி பெரியார் கூட பாராட்டியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு பெரிய காரியம் இது. இது என்னைக்குமே பாராட்டப்படக்கூடிய விஷயம். நான் உலகத்தைப் பூராவும் கண்டவன் அல்ல. தமிழக சார்பில் பாராட்டுகிறேன். இன்றைகு சங்கடம் இருக்கிறது, எனக்கு ஒரு இலேசான சந்தேகம். கண்டிரோல் இருப்பதைக் குறைத்திருக்கிறார்களா அல்லது கண்டிரோலை அடியோடு எடுத்துருக்கிறார்களா என்று எண்ணும்பொழுது பரிபூரணமாக கண்டிரோல் இல்லை என்று தைரியமாகச் சொல்லிவிட முடியாது. தற்போது இன்னும் சில தடைகள் இருக்கின்றன. தஞ்சாவூரில் போய் அரிசி வாங்க வேண்டுமென்றால், நிச்சயமாக 50 சத விதம் லெவி கொடுக்க வேண்டும். தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு போன்ற இடங்களில் சர்க்கார் ப்ரொக்யூர்மென்ட் கொள்முதலில் லெவி தரவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஏதோ 50 சதவீதம் இப்படி இக்கட்டுகள் இருக்கிறபடியால், பரிபூரணமாக சுதந்திரம் கிடைத்து விட்டது என்று என்னால் சொல்ல முடியாது. அதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. ஆட்சியாளர்கள் செய்தது நியாயம், பொறுத்தம். ஏனென்றால் இப்போது கண்டிரோலை எடுத்தது தைரியமான செயல் என்று சொன்னேனே, உள்ள படியே வியாபாரிகளிடம் பயமாகத் தான் இருக்கிறது. நான் குறை சொல்லுகிறேன் என்று எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் வருத்தப்படத் தேவையில்லை. இதற்கு முன்னால் திரு. பக்தவத்சலம் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்திலும், பெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்திலும், வியாபாரிகள் கொஞ்சம் கெட்டுவிட்டார்கள் என்று தைரியமாகச் சொல்லுகிறேன். வியாபாரிகள் வெகு சீக்கிரத்தில் எவ்வளவு லாபம், அதிகமாக லாபம் சம்பாதித்து விட வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்கு வியாபாரத் தன்மைக்கும் நேர்மைக்கும் உள்ள மாசை அந்தக் காலத்தில் போக்கிவிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் எனக்கு பயம். இரண்டு நாளைக்கு முன்பு ஒரு வியாபாரியைக் கேட்டேன். அவர் சொல்லுகிறார் எல்லாம் சரி, புரொக்யூர்மென்ட்டில் 50 சத வீதம் லெவி கேட்கிறார்கள். நாங்கள் வெளியில் அதிக விலை கொடுத்து நெல்லை வாங்க வேண்டும், சர்க்காருக்குத் தருகின்ற பொழுது குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அதிக விலைக்கு வாங்கி, குறைத்துக் கொடுத்தால், கொஞ்சம் பிளாக் மார்க்கட் பண்ணினால் தான் வாழ முடியும் என்று வியாபாரிகள் கூறுகிறார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : 15 சதவீதம் லெவி போக பாக்கி உள்ளதைக் குறைத்துக் கொடுக்கின்ற நஷ்டத்தைச் சரி செய்ய ஏற்றி விற்கலாம். அதற்காக பிளாக் மார்க்கெட் பண்ண வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : அப்படி நான் சொல்லுவது ஜனங்கள் பாக்கையில். அடியோடு சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டால், பரவாயில்லை. சர்க்கார் விலை நிர்ணயம் செய்த பிறகு, அந்த விலை நாட்டில் நடமாட வேண்டும். நடமாடவில்லை என்றால், ஒரு படி இத்தனை ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் குறைந்த பட்ச விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறது. விவசாயிகள் தாங்கள் பயிரிட்ட நெல்லை யாருக்கு வேண்டுமானாலும் விற்றுக்கொள்ளலாம். அப்படி

பி. யு. ஷண்முகம்]

[24th January 1970]

வாங்குகிற வியாபாரிகள் தாங்கள் வாங்குகிற நெல்லில் 15 சதவீதம் சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கிற விலைக்கு சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இதற்குமேல் விளக்கம் சொல்லாத தயாராய் இல்லை. அதாவது 15 சதவீதம் சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கிற விலையில் வியாபாரிகள் சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அவ்வளவோடு இருக்கிறது. நண்பர் புரிந்து கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜ்கோபால் : ஆகவே மிகத் துணிச்சலான செயலை நான் பாராட்டுகிறேன். ஒரு தாழ்மையான அபிப்பிராயம். மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் மிகவும் கண்டிப்பானவர். இதில் சொந்த அனுபவத்தின் பேரில் சொல்லுகிறேன். இப்போது அரிசி படி ரூ. 1½, 1-¾-க்கு விற்கிறது. அது இரண்டு என்று ஆகிவிடுமோ என்ற பயம் இருக்கிறது. அந்த பயம் இல்லாமல், விலை உயராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் விலை உயர்ந்துவிடும் என்ற பயத்தை மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் நீக்குவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். விலை ஏறிவிடுமோ என்ற பயத்தால் இவ்வளவு காரணங்களையும் காட்டினேன். உள்ளபடியே நடைமுறையில் இருக்கிறதைச் சொன்னேன்.

5-50
p.m. கவர்னர் அவர்கள் ஏழைகளுக்கு ஏராளமாக நிலம் வழங்கியிருப்பதைப்பற்றிப் பாராட்டு தெரிவித்திருக்கிறார். பல பேருக்கு நிலம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஏழைகளுக்கே, அதாவது ஃபேண்ட்லெஸ் பீபளுக்குக் கொடுத்திருப்பதாக கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒவ்வொரு இடத்தில் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கும் வழங்கியிருக்கிறார்கள். இனிமேலாவது கூடுமானவரை நிலம் இல்லாதவர்களுக்கே கொடுக்க வேண்டும் என்பதே என்னுடைய வேண்டுகோள்.

பேங்குகளைத் தேசியமயமாக்கியது குறித்து இந்திரா காந்தி அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டியதுதான். தேச உடமையாக்கிவிட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டு, மத்திய சர்க்காரிலேயே எல்லா அதிகாரத்தையும் வைத்துக்கொண்டால், அது எப்படி சரியாகும்? யார் யாருக்குப் பணம் கொடுப்பது, எங்கெங்கே பணம் கொடுப்பது, எப்படி எப்படி பணம் கொடுப்பது என்கிற இந்த அதிகாரத்தை எல்லாம் மத்திய சர்க்காரிலேயே வைத்துக்கொண்டு நேஷனலைஸ் செய்து விட்டேன் என்றால் போதுமா? இந்த விஷயங்களில் எல்லாம் அந்தந்த மாநில சர்க்காரே ஒரு முடிவு எடுக்கக் கூடிய அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் தமிழ்நாட்டுச் சர்க்காருக்கு அந்த அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். இந்த அதிகாரத்தை எல்லாம் டெல்லியிலே வைத்துக்கொண்டால், நமக்கு என்ன லாபம்? “I have nationalised the Banks” என்று மத்திய அரசே பவரை எல்லாம் வைத்துக் கொண்டால், என்ன லாபம் என்று தான் கேட்கிறேன். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் மாநில ஆட்சியாளர்களுக்கு அதிகாரம் தரப்பட வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

அடுத்து, கவர்னர் அவர்கள் இன்னொரு விஷயத்தைப் பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். போலீசுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் இருக்கிற தொடர்பு இருக்கிறதே, “it is a delicate one”. இதைப்பற்றி நான் உள்ளபடியே நம்முடைய ஆட்சியாளர்களுக்கு ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இப்போது இருக்கிற போலீஸ்காரர்கள் எல்லாம் 5-வது, 3-வது, 2-வது படித்தவர்களாகத் தான் இருக்கிறார்கள். பொதுமக்களுடன் தொடர்பு கொள்வது என்றால் போலீஸ் கமிஷனர் போய் பொதுமக்களோடு தொடர்பு கொள்வது கிடையாது. இந்த அவசியத்தில் அவர் இல்லை. போலீஸ்காரர்கள் தான் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொடர்பு நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்றால், போலீஸ்காரர்கள் கொஞ்சம் பண்பும் மரியாதையும் தெரிந்தவர்களாக, படித்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். அதற்காக நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், இனிமேல் போலீஸ்காரர்களுக்கான ரெக்ரூட்மென்ட் இருக்குமானால், குறைந்தபட்சம் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களைத் தான் எடுக்க வேண்டும். அதே போல, சப் இன்ஸ்பெக்டர் வேலைக்கு ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்று வரும்போது, பி.யூ.சி.

24th January 1970] [திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

படித்தவர்களைப் போடுவதை விட, ஒரு பி.ஏ. படித்த கிராஜுவேட்டைப் போட வேண்டும் என்கிற விஷயத்தை ஆட்சியாளர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

*மிஸ்டர் சேர்மன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் நேற்று முதல பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே சீக்கிரமாக முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறதே. இது வரை நான் சொன்ன கருத்துக்களை வேறு யாரும் இங்கே சொன்னதாகத் தெரியவில்லை. போலீஸ்காரர்கள் வேலைக்கு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களைப் போட வேண்டும் என்று என்னைத் தவிர வேறு யாரும் சொன்னதாகத் தெரியவில்லை. இதையெல்லாம் சொன்னால் தானே ஆட்சியாளர்களுக்குத் தெரியும்.

புரோகிபிஷன் பற்றி கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 2 மாதத்திற்கு முன்பு வெளியிட்ட ஒரு அறிக்கையை நான் பார்த்தேன். அவர் அதன் மூலம் இப்போது இருக்கிற மதுவக்கான லைசென்ஸ் தொகையைக் கூடுதலாக்கி விட்டிருக்கிறார். அதன் மூலம் அவர் எதிர்பார்ப்பதெல்லாம் 1 கோடி ரூபாய் தான். ஒரு கோடி ரூபாய் அதன் மூலம் வருமா என்றால், என்னைப் பொறுத்தவரையில், எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கட்டாயம் ஒரு கோடி ரூபாய் கிடைக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அவ்வளவு வராது.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கக் கணக்கை வைத்துக் கொண்டு சொல்லியிருக்கிறார் அபைச்சர் அவர்கள். ஆனால் உறுப்பினர் அவர்கள் எந்தக் கணக்கை வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறாரோ, தெரியாது.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : நான் என்னுடைய சொந்தக் கணக்கை அனுபவக் கணக்கை, வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறேன். ஆகவே ஒரு கோடி ரூபாய் வருமானம் இதில் வராது. உள்ளபடியே நாட்டில் 100க்கு 20 பேருக்கு மேல் குடிக்கத் தெரிந்துவிட்டது. அதில் பர்மிட் வைத்துக் கொண்டு குடிப்பவர்கள் 2 பர்சென்ட் தான் இருப்பார்கள் என்பது என் கணக்கு. பாக்கி 18 பர்சென்ட் பேர்கள் பர்மிட் இல்லாமலே தான் குடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த 18 சதவீதக்காரர்களையும் தாராளமாக, தைரியமாக குடிப்பதற்கு பர்மிட் வாங்கி வைத்துக் கொள்ள இந்த பர்மிட் சிஸ்டத்தைக் கொஞ்சம் லிபரலைஸ் பண்ணி விடலாம் என்று தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். யார் வந்த கேட்டாலும், பர்மிட் தரப் பாரும், ஒரு பர்மிட்டுக்கு 50 ரூபாய், 100 ரூபாய் என்று வைத்து விட்டால், யாருக்கு வேண்டுமோ அவர்கள் போய் வாங்கிக்கொள்ளலாமே. எதற்காக டாக்டர்களுக்கு எல்லாம் கொடுக்க வேண்டும்? ஆகவே அதைக் கூட கொஞ்சம் லிபரலைஸ் பண்ணிவிடலாம் என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

அடுத்து, உங்களுக்கு எல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். கோயம்புத்தூர் மில்கன் பல நொந்துபோய் சீக்காகி, இறக்கும் தருவாயில் இருந்தவை களுக்கு உயிர் கொடுத்து அவைகளுக்கெல்லாம் ஆவன செய்து பிழைக்க வைத்து, அவைகள் நன்றாக இப்போது நாம் கண் எதிரிலேயே ஓடுகிற நிலையைப் பரக்கிறோம். நம்முடைய ஆட்சியாளர்கள் இந்த வகையில் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிக்கு நாம் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எப்படிச் செய்தார்கள்? இப்போது இருக்கிற ஆட்சியாளர்கள் மத்திய சர்க்காரிடம் நிறைய சண்டை போட்டு எஞ்சைல் ட்யூட்டியை குறைத்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சலுகை கூட போதாது, இன்னும் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, குறைகள் இருந்தாலும், இந்த ஆட்சியாளர்கள் நிவர்த்தி செய்துவிடுவார்கள் என்று தான் சொல்லுகிறேன். லட்சக் கணக்கான குறைகளை நிவர்த்தி செய்த இந்த ஆட்சியாளர்களுக்கு இந்த

[திரு. சி. வி. ராஜகோல்]

[24th January 1970]

10
39. 20 குறைகளை நிவர்த்தி செய்வது என்பது சாதாரணமான விஷயம் என்று கூறிக்கொண்டு எனக்கு வாய்ப்பினை அளித்த தங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

3-00
p.m.

THIRU G. VASANTHA PAI : Mr. Chairman, Sir, I move the following amendment given notice of by me to the Motion of Thanks moved by **Thiru C. P. Chitrarasu :**

"That the following be added at the end:

'But regret to note that no mention has been made—

1. about the problem of finding employment for Engineers and Technical personnel and the educated unemployed generally ;

2. about the question of giving preference to graduates in services and Public Sector Undertakings in view of " free education " .

3. about changes in the policy of the Government in the matter of education in view of its inability to find employment for all graduates opting for Tamil media within the State itself and the choice of media to the parents and students themselves in view of the increasing unrest among the students ; and

4. about the reconsideration of the policy of introducing Tamil depositions in Law Courts, restricting the same to matters which would not go on appeal beyond the District Court level ."

THIRU D. SANTOSHAM : Sir, I second the amendment.

***THIRU G. VASANTHA PAI :** Mr. Chairman Sir, I would like now to address myself to these questions in a comprehensive way. I would like to refer to the language policy and the service that it has done in public administration and education in the State as well as in the Centre and how the present dual policy that has been adopted by the Centre as well as by the State has affected the work not only in the administration but in the Courts. First, Mr. Chairman, I would like to refer to the effects of this policy in public administration. Article 309 of the Constitution guarantees security of tenure. Though we despise the British regime, one of the things which we admire is that the covenanted services which was brought in by Lord Macaulay was the pre-cursor to Article 309 of our Constitution. Though we may not admire Civil Servants very much to-day they brought in discipline as well as security of tenure. Now we find that various inroads are being made into the security of service by introduction of devious methods of diversion, by introduction of additional portfolios, which surpass and bypass the security and seniority and thus bring in persons who are lower down in the cadre to positions higher up. I am not casting aspersions on any individual, who is occupying the post either as Additional or as Chief Secretary. I would only point to the creation of this post, and say that it was done to by-pass the senior men who have resigned and now gone out of service and who were working as Members of the Board of Revenue. This has resulted in undue discrimination and dissatisfaction.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM : Sir, the hon. Member points out that Senior Members of the Board of Revenue have resigned. I am very sorry to say that they have not resigned on protest but they have resigned of their own accord. So let him not proceed in the same direction.

24th January 1970]

THIRU G. VASANTHA PAI : It may be they resigned of their own accord and were relieved. It is a fact they have quit the service much before time. That being so, I have good reasons to think that it is out of dissatisfaction with the policy of the Government in creating posts and bypassing seniority, which has been guaranteed by Article 309 of the Constitution.

Now, Mr. Chairman, I would only wish to say a few things about the other matter referred to in my amendment.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM : We feel that he has resigned of his own accord because of his old age.

THIRU G. VASANTHA PAI : My information is the other way about. I am entitled to speak out my opinion.

MR. CHAIRMAN : Each is drawing his own inference.

THIRU G. VASANTHA PAI : I shall only refer to an instance in the Electricity Board, which is a Public Sector Undertaking. I brought to the notice of the House what was happening in the Electricity Board while speaking on the Electricity Board Budget last year. I said persons who were not even S.S.L.C. holders were brought from the mofussil and posted over graduates and double graduates and who were also very proficient in accountancy, overlooking their seniority. The Hon. the Minister for Electricity Thiru O. P. Raman was here and did not contradict my statement. Even now I understand in this Public Sector Undertaking persons are brought in from outside and given posts of Superintendents. I have on my hand four names of such appointments recently made. As a representative of the Graduates in the City of Madras, and who is in duty bound to champion the cause of graduates, I would like to point out that this sort of promotion may be due to reasons which I shall not mention here. Such unqualified persons should not be promoted overlooking seniority. The graduates should be given the proper places and their educational and other qualifications should be respected. After all, I am elected to represent the graduates, and if I do not voice their grievances, such as by-passing of seniority and the educational qualifications, in the Public Sector Undertaking as well as in the Government service, who else will ? This question of seniority and security of service have been guaranteed under Article 309 of our Constitution. I would like to say that this move to overlook seniority and qualification is not calculated to ensure good Government in the State. That is why I have stated in item (2) of my amendment that preference should be given to graduates in services and Public Sector Undertakings in view of 'free education'. I refer to this, Mr. Chairman, so that the Government may in future stop such blemishes.

The Government have introduced a massive system of free education up to P.U.C. I am glad they have done it. But I was rather afraid to see a statement in the Press by the Hon. Minister for Education that the medium of instruction even in M.A. and M.Sc. would be Tamil. Sir, I had already given notice of a Resolution on the subject—and it was admitted by the Hon. Chairman—that the instruction in Science Subjects and Mathematics in the higher levels should only be in English. When this Resolution is pending before the House, the Hon. Minister has now come forward with a statement that in future the Tamil medium will be introduced. That hardly does any credit to me as a Member of the House. I feel that when the House is seized of this matter, the

[Thiru G. Vasantha Pai] [24th January 1970]

Minister should not make an *ex cathedra* statement outside the House. I feel it involves a question of privilege. As an Hon. Member of the House, I should raise it as a point of privilege.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member has the advantage of the loud-speaker. He need not speak so loudly.

THIRU G. VASANTHA PAI : I am sorry, Mr. Chairman, I am much above the loudspeaker. I do not know whether I am heard. Therefore I am a little bit louder.

I refer to this for the simple reason that in matters of policy in regard to large matters, the Ministers should not announce them outside the House. They should mention them in the House, especially when it is in Session. The Government should respect the position and privilege of the hon. Members of this House. I have to raise my voice, Mr. Chairman, because I was quite oblivious of the existence of the mike which is far below my chin.

Now with regard to the policy of the Government mentioned in item (3) of my amendment, viz., introduction of Tamil in Arts Colleges for teaching of humanities, representations have been made by these graduates time and again to the Hon. Minister for Education and also to the Hon. Chief Minister that they must be given a stipend of Rs. 50 for having graduated themselves in Economics through the Tamil medium. Sir, I have myself observed what sort of coaching is given in these institutions. The Lecturers have an English Text of the book on the table and give a free rendering or paraphrase of the English Text in Tamil and finish a page or two per day. They indulge in their own translation of the text in English, by eminent authors like Evelyn, Thompson, Marshall and Adam Smith and several others. Under these circumstances, what can one expect of the graduates and double graduates in Economics? It is very cruel to see a teacher taking a text book by Thomas reading sentence after sentence and then translating it into Tamil calling it all instruction in Tamil Medium in the field of Economics!

I am referring to this rough and ready method to point out another important thing, viz., the Legal Lexicon, which has been recently published. I had an occasion to see this Lexicon. This has been brought out by a Commission presided over by the Ex-Chief Justice of the High Court and consisting of two or three others. I say with all sense of due deference that this publication is a senseless exhibition of terrific ignorance of legal language. The words such as 'Appeal' and 'Bench' have been translated in Tamil running to one-and-a-half sentences. We will then wonder where we are drifting. After all, this Lexicon has been produced after three years of hard labour. In this work, not a single practising Member of the Bar was consulted, not even a single member of the Judiciary who was actually engaged in hearing cases on the floor of the Courts translating to the witness, and taking back his answers in English, was consulted. The Chief Justice has been wasting his time looking into the translation made by other Members, viz., a Professor from the Law College, and another who has written some book on 'Torts'. They have been indulging in their own exercises calling them Tamil translations of legal terms. I suggest, Sir, that this work should be left to persons who are experts in their own line. After all, Sir, Law Courts have translated words or paraphrased

24th January 1970] [Thiru G. Vasantha Pai]

words. In Legal phraseology, there are several differentia. You have the word 'Law'. To the Economists, it may be one thing and to the Lawyers, quite a different thing. Therefore, it is that we have these differentia in legal translations, which are absolutely necessary. In this connection, I am proud to say though I am considered alien to this part of the country—I have been a domicile of this city for more than 33 years—that persons belonging to this part of the country and to this State especially have been considered great administrators. Some of them were applauded for their knowledge of English and they have obtained eminence outside the State of Tamil Nadu, outside India, across the seas, as far as America, United Kingdom and several other countries. Their reputation was not confined to the State of Tamil Nadu, it extended to foreign countries because they had attained great proficiency in English language.

We are levelling those people who have attained their education from the great heights to the lowest level and not bringing up the classes who are at a low level to the higher level. We are not doing it. We are not trying to bring up those classes that are at the bottom to the higher level, but we are reducing our level to a low level. This is not the sort of thing that is expected of a good Government. I do not at all say that this Government is bad. I do say that this Government is doing quite a lot of things. But this is bringing a new broom ^{6-10 p.m.} ~~existence~~ into that sweeps well. Let it not sweep off all. Let it not sweep the judiciary off. Let it not sweep the English language off. Let it not sweep off the first and foremost thing which has been given by Lord Macaulay to the citizens of this country, namely, security of tenure of service. Now I might inform the Members of this House that even in England, when in 1858 Macaulay introduced the Covenanted Civil Service in India the American Spoils System was prevailing. It was Macaulay who introduced this first in India and the British Civil Service was formed after that date, taking a cue from what had been found in this country. Now we are giving a go-by to it. Instead of having just four or five cadres for Civil Servants, we are now having 75, 80 or 100 so that persons might be by-passed. If there are any lesser number of cadres persons in the same cadre who are really the blacksheep would be marked out by others in the family or group. I would say that this Government should seriously consider the question of assuring security of tenure. I should say that this Government should also consider the choice of media of instruction being left to the parents and the pupils as is done in the Bombay University. In the consideration of the policy of introducing Tamil as the language of the Courts, I would like to bring to the notice of this House that at all times when witnesses spoke in Tamil, when persons who did not know the English language spoke in Tamil, two lawyers—one for the plaintiff and another for the defendant and one for the accused and the other for the prosecution—did the translation of Tamil into English and the Judge also rendered this help. Thus there were three persons doing this task of translation. As against three, to-day the Judge himself is taking down the deposition in Tamil. This sort of thing would lead, if there is lack of experience to serious trouble in effecting the translation. Further if Tamil translation is taken or Tamil deposition is taken verbatim, if the matter goes to the High Court where English is the language of the Court or to the Supreme Court where English still continues to be the language, the cost of translation is Rs. 7.50 in the High Court and nearly Rs. 16 and odd in the Supreme Court. We can just imagine, if a man were to give a deposi-

[Thiru G. Vasantha Pai]

[24th January 1970]

tion in Tamil and it is not immediately translated by three experts into English, what is going to be the cost because we know that all mofussil lawyers as well as we in Criminal Courts believe in elaborate cross-examination. Per page it comes to Rs. 7.50 in the High Court and Rs. 16 in the Supreme Court. What will be the cost for the litigants and where is justice meted out to him? In these circumstances, I would like to move for the consideration of the Hon. Ministers and the Government that the adoption of Tamil for the purposes of taking down depositions in Courts should be restricted to those cases below Rs. 5,000 in value in Civil cases and non-Sessions cases and those cases which will be over in the Sessions Court in the criminal cases so that when the matter goes up in appeal to the High Court, it will be better if the deposition is taken down in the language which is the language of the High Court or the Supreme Court. It is premature now to introduce Tamil at this stage for the purpose of taking down depositions especially when the judgment is going to be in English. If at all the Ministry is keen and the Government are keen on introducing Tamil, for the purpose of taking down their deposition, let it be confined to suits in certain matters only so that litigants are not put to undue hardship. I am only giving you these facts and figures so that this mistake which has been now committed may not be carried too far. I might assure the House that persons who are on the Bench to-day are not Tamil Pandits. They are long accustomed to taking down deposition in English and they are slow to change over. At the same time, we should not depend on lay and retired people for effecting translation. In the Law Lexicon which has come out recently I whose knowledge of Tamil is very little am able to find even 300 to 400 mistakes. I am referring to the Tamil Lexicon which has come out to-day. I say it is not a very good specimen for others to follow. Let this question be taken up in a more analytical way. The Government know the decisions of Courts which define words. Those words would give the differentia. Let a panel of persons who know those words and phrases which are published in every Report translate them according to the differentia and not those sitting in the Secretariat room or some other room and dictating to a stenographer. Often we, Members of the Bar, have passed resolutions and communicated them to the Government through the Advocates' Association saying that the *status quo ante* should be preserved. We feel aggrieved that none of us were consulted in regard to the Encyclopaedia. None of us were consulted before this step about Court language was taken. We feel aggrieved that we who are actually in charge of the administration of justice and we who are officers of Courts in this matter were completely neglected and it was given to some lay persons. I do not mind it being given to some other persons, but we should have been consulted about the approval of these words, and the dictionary has been brought in which has been forced down our throats and probably one would get stomach-ache in the process of its being pushed down the alimentary canal.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member is being understood.

THIRU G. VASANTHA PAI: I will just conclude now. Mr Chairman, I would like to say in conclusion that this Government should consider the problem of finding employment for Graduates, Engineers and technical personnel and the educated unemployed generally, by starting more industries. Taking into account the fact that there are eight engineering colleges to-day and nearly 5,000 Graduates come out of those colleges every year, the Government should find ways of finding

omitted

24th January 1970]

* THIRU V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Mr. Chairman. Sir. . .

employment for them. Further, the Government should also consider if the employment potential is not enough, whether those colleges should exist and whether the Government should continue all the eight existing colleges. 50,000 Graduates in the whole of India and 5,000 Graduates in Engineering in Tamil Nadu seeking employment is not a very admirable phenomenon. I would request the Hon. Minister and the Government to consider this and see that this question also engages their immediate attention.

There should be rapid industrialisation and the Government can divert their energies to more concrete schemes so that engineers could be absorbed and technical personnel also could be absorbed and given some footing in some industry or other and encouraged to undertake work of their own in conjunction with others.

About the question of Tamil medium, I should say that in view of the fact that English is an international language and now even an inter-planetary language, the choice whether it should be Tamil medium or English medium should be left to the parent and nothing should be imposed on the student. I wish to bring to the notice of the Minister concerned that I am not critical of their policy, but I am only saying that their policy has led to certain things which they should repair before it is too late. I am for a good Government. I am only suggesting that there is a pitfall in their policy and it should be detected before it is too late.

I hope the Government will consider the suggestions I have made and accept my amendment.

[Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar] [24th January 1970]

Then, Sir, with regard to the subsidy that is given to ryots for sinking wells the subsidy which is now given is not enough because the cost of labour and other things has gone up considerably. Therefore, I request the Hon. Minister to think about the possibility of doubling the subsidy. Instead of the present Rs. 250 my submission is that they should be given at least Rs. 500 with a view to giving encouragement to the ryots to sink more wells.

6 29
P.m.

Sir, with regard to the disposal of loan application, whether the loan is disbursed through the Co-operative Societies or through the Land Mortgage Bank, there is considerable delay. The loan applications are not disposed of as quickly as they should be. Even after the nationalisation of the Banks, even though the banks to a certain extent come to the aid of the ryots, they put all sorts of spokes in the wheel and they want all sorts of securities. Even if land is offered a pledge, they do not give loans to the agriculturists.

I am one of those, Sir, who have consistently opposed the proposal to abolish the Jamabandi system. It is only then that all the ryots from different villages had an opportunity to make their representation and quick disposals were given on their representation by the Collectors and the R.D.Os, whoever presided over the Jamabandi. The Officers were able to dispose of papers and there was complete satisfaction among the villagers. In the Governor's Address, it is said that instructions have been issued to the Collectors to tour the entire district and find out the real grievances of the people with a view to redressing them. I do not know how far it would be possible for the District Officers and the S.D.O.s. to tour the entire area with a view to redressing the grievances of the villagers. Therefore, some steps should be taken to see to the quick disposal of papers because there is now inordinate delay in the Tahsildars' and Collectors' Offices. The proposed system will not give satisfaction to the ryots.

Sir, another thing which I wish to emphasise on this occasion is this. There has been complete abuse in regard to prohibition in the villages and it is daily on the increase, so much so illicit distillation has become a pucca cottage industry. The police are not able to take effective steps with an iron hand. One complaint I have heard, in this connection, is that even at the S.P. and D.S.P. level sufficient vans are not given for making raids. I feel strong steps should be taken by the Governments to enforce prohibition effectively. Otherwise, it will become a mockery.

Lastly, I wish to emphasise that with regard to disposal of papers in the revenue and other Departments, a Special Officer should be appointed to tour the districts and take statistics and see that the papers are disposed of as early as possible, even if it should require inflicting deterrent punishment on the officers in order to give some satisfaction to the people at large. That is all my submission, Sir.

24th January 1970]

DEPUTY CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. on Tuesday, the 27th January 1970. 6-30 p.m.

The House then adjourned.

